

Vid slutet av 1700-talet fick Kastellet en personalförstärkning på 56 man. Det var en samling uttjänta och skadade soldater som inte längre kunde användas i fält men som ändå kunde göra garnisonstjänst. Till sitt uppehälle hade de bara en liten sold och inte allt för sällan fick magistraten i Karlshamn bidra med medel till mat och kläder för de så kallade invalidernas bästa. Kanske kom det in och annat bidrag från en fattigbössa, som fanns till hjälp för de som var sämre lottade.

De gamla och uttjänta soldaterna ingick i de så kallade invalidkårer, som uppsattes runt om i Sverige i slutet av 1700-talet. År 1788 inkvarterades 56 man på Kastellet i Karlshamn. Krigskollegium svarade för deras beklädning och beväpning medan länsstyrelsen skulle bestå med en viss förplägnad. Tydligt var det lite si och så med både beklädningen och förplägningen för vid vissa tillfällen fick magistraten och frivilliga i Karlshamn hjälpa till med invalidernas försörjning. Om det fanns några fattigbössor för invalidcorpsens väl vet vi inte men nu har Sällskapet erhållit en.

Bössor till insamling

Det är Castellanen Inge Rolander som åter igen ställt upp. Denna gången med en egenhändigt tillverkad insamlingsbössor. Bössan är tänkt att användas vid alla Castellanernas möten, för att få in bidrag till olika projekt. Närmast i raden är att låta sy upp nya uniformer. En märkbart kostnadskrävande insats, med tanke på att uniformen ska utrustas med både hatt, skor och blankvapen.

Redan invigd

Till allas glädje lyckades Inge bli klar med fattigbössan till Sveriges Nationaldag den 6 juni. Då kom den till användning för första gången och inbringade på öret 100 kronor. Det var i samband med den guidade visningen längs strandpromenaden och de närvarande var inte sena med att lämna ett bidrag. Nästa gång bössan kommer fram blir på Kastellets Dag den 14 juni.

Tanken med fattigbössan är att samla in bidrag till Sällskapet Castellanernas verksamhet. Närmast i tur står nya uniformer.

Invalidkåren kvar länge

Det skulle visa sig att de uttjänta soldaterna var av ett segare virke än vad man trott. År 1834 fanns fortfarande 14 man av kåren kvar ute på Kastellet. De var bland de sista som tjänstgjorde, för redan året innan hade en invalidanstalt inrättats på Ulriksdals slott för de i riket kvarvarande invaliderna. Invalidanstalten upphörde 1849, då det inte längre fanns några kvar av de halta och lytta gubbarna från 1700-talet.

Ur *Ebbe Aspegrens: KARLSHAMNS KASTELL GENOM TIDERNÄ*

Text och foto: Göran Lindgren

Bössans tillverkare Inge Rolander får motta den första gåvan av Margareta Stenudd.